ANUL II Nr. 25.

3 LEI EXEMPLARUL

FOCŞANI 6 AUGUST 1926.

SPADA

PRIN ACEST SEMN VOM INVINGE

L A N C

DEVIZA NOASTRĂ: HRISTOS REGELE NAŢIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naţionale Creştine — Regionala „Unirea“

ABONAMENTE:
Pentru orăşeni . pe an 150 lei
Pentru săteni . . pe an 100 lei

Cel mai teribil din duşmanii noştri, e JIDANUL, care lucrează ca o cârtiţă în întunericul Societăţii oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

Un an de luptă

Cu numărul acesta se împlineşte un an dela apariţiea „Lancei“.

Potentaţii noştri ni-au suprimat ziarul. Am scos altul pentrucă noi nu ştim să cedăm nelegiuirei şi vom scoate altele încă, până când izbânda ideiei noastre va veni.

Ni s'a pus cenzură. In timp ce jidanii prin rotativele sărindarului erau lăsaţi liberi să ne insulte noi nu le puteam răspunde decât prin ceiace putea să treacă la foarfeca cenzurei.

Prin stare de asediu am botezat copiii creştinilor, am înfruntat toate nelegiurile stăpânilor noştri vremelnici dar din calea noastră n'am cedat un pas.

Am scos ziarul la R. Sărat. L'am scos la Iaşi. Vom umbla din oraş în oraş şi-l vom scoate. Eşti liber să scrii de Ţară, de Neam, de M. Sa dar nici un cuvânt de M. Sa prefectul sau de alte anexe ale vieţei de Stat. Aceasta e siguranţa statului înţeleasă de uriaşii noştrii guvernanţi. Minciună poţi scri. Adevărul e păcat de moarte. Şi'n această stare de lucruri îşi poate oricine închipui lupta pe care o ducem. Am scris şi altă dată; din coloanele ziarului nostru au fost cenzurate până şi numerile unei statistici. Iată cum înţeleg să-şi facă datoriea cei puşi să servească statul. Şi peste tot la fel.

Deoparte Jidanii, duşmanii care ne rod la oase şi de altă parte jidăniţii care le servesc de cozi de topor îşi fac mendrele astăzi.

Aceasta e oglinda vieţei noastre şi noi prin lupta desfăşurată sub drapelele cu Svastica i-am declarat războiu de moarte. Iată scopul existenţei noastre. Şi nu vom desarma.

Aşa să ne ajute Dumnezeu

„Spada“

6 August 1917

O zi istorică.

O zi hotărâtoare pentru soarta armatei române.

Inamicul cotropitor, cu mult mai numeros în faţa căruia armata noastră se retrăsese în Iarna anului 1916 dorea să dea lovitura de graţie. Socoteli mărunte. O săptămână sau cel mult două şi Moldova va fi cucerită. Armata română cu toată perioada de refaceri era considerată cantitate neglijabilă. Trufia Teutonă nu cunoştea margini.

Când lupta începu în dimineaţa zilei de 6 August 1917 superioritatea inamicului se evidenţia. Armata cu mult superioară numericeşte înainta în mase compacte cu tot focul ucigător al mitralierilor noastre. E tactica ce se foloseşte pentru demoralizarea inamicului, tactică costisitoare în oameni dar cu multe şanse de izbândă. O clipă se pare că victoria surâde inamicului. Dar... spre uimirea ofiţerilor străini ataşaţi ai comandamentelor noastre, regimentele române printr'un Contra-atac energic resping inamicul şi e destul să citâm cazul eroicului Reg. 32 inf, care în cămăşi sărind reţelele de sârmă primeşte lupta la baionetă. Ca'n tot timpul războiului inamicul refuză lupta piept la piept şi astfel o zi de luptă urmată de altele înscrie în istoria poporului român cea mai mare bătălie. Bătălia dela Mărăşeşti va însemna deapururi generaţiilor ce vor veni, puterea de vitalitate a neamului românesc consfinţită pe câmpul de onoare.

Astăzi, după nouă ani mergem ca'n fiecare an să ridicăm pe glia mormintelor reci ce'nchid frânturi din oasele celor dragi nouă, ruga către Atot-puternicul ca să-i aibă în grijă pe făuritorii României Mari. E glasul recunoştinţei celor mulţi ce vin din unghiurile ţărei pentru a'ngenunchia în faţa grămezilor de oase ce-au însemnat odată şi nu de mult, viaţă. La Mausoleul din Mărăşeşti e izvorul regenerator al energiilor noastre, acolo să ne adăpăm.

Cu viaţa celor ce zac acolo şi pe toate meleagurile pământului românesc ne-au dat nouă pământul pe care nu ştim a-l cinsti.

S'ar cuveni să nu tulburăm cu nimic farmecul acestor sărbători dacă n'ar fi morţii însă-şi tulburaţi în somnul lor.

Dar... pe vremea când ei vărsau sudori de sânge, indivizi pentru care orice califtcativ e prea slab, sfidau la braţul inamicului nebunia celor din tranşee.

Astăzi aceleaşi otrepe pe care se vede că şi pământul refuză să-le înghită, infectează cu putoarea stârvului lor viaţa noastră, probabil pentru a pedepsi lipsa de sancţiuni pe care trebuia să le aplicăm la întoarcerea în teritoriul vremelnic ocupat.

E straniu ca toţi trădătorii şi dezertorii să devină eroi şi totuşi pe pământul binecuvântat al nostru se găsesc aceste specimene.

In ziua aceasta văzduhul e plin de gemătul morţilor a căror morminte le profanează cea mai abjectă fiinţă: **trădătorul**

Chiar zilele trecute dela înălţimea catedrei Universitare s'aduceau elogii trădătorului C. Stere care în loc de-a fi pus la stâlpul execuţiei îşi exercita mandatul de ales al naţiunei în Parlamentul României Mari. Pe deoparte îndrăzneala tânărului de a slăvi trădarea iar pedealta situaţia nenorocită a Universităţilor de a avea asemenea elemente ca profesori ne dă de gândit în ziua aceasta sfântă în care mergem să slăvim memoria eroilor dela Mărăşeşti.

I. Blănariu

INSEMNĂRILE MELE

Am început să ne aducem aminte de morţi. După comemorarea marelui Eminescu, intelectualii s'au gândit să rupă vălul de uitare care zăcea deasupra mormintelor. Rând pe rând cotidianele ne-au anunţat comemorarea a doi ani dela moartea lui Duiliu Zamfirescu, a 10 ani dela moartea lui Ştefan Luchian, a 25 de ani dela moartea lui Teodor Şerbănescu, a 61 de ani dela stingerea preatimpurie a lui Alex. Depărăţeanu.

S'a mai vorbit ceva despre casa lui Vlahuţă şi despre câte un bust lui Caragiale şi St. O. Iosif.

*

In larga Lui bunătate, M. S Regele a graţiat pe D nul N. D. Cocea, fostul director al ziarului de stânga „*Facla*“. Ca mâine parcă văd pe vechiul socialist, înjurând din nou Familia Regală. Şi atunci proverbul „*Dacă nu-l laşi să moară nu te lasă să trăeşti*“ va da încă odată dreptate neaoşului român.

*

Răscoala de tristă aducere aminte din 1907, se datoreşte după cum spune *Arhibald*, gazetar pe vremuri la „*Timpul*“, „*brânzei cu viermi servită iobagilor de pe moşii şi violurilor săvârşite de către arendaşii jidovi din Botoşani*“.

Ce inocent e poporul lui Israel!

*

Miercuri 14 Iulie s'a aniversat căderea Bastiliei Incă un prilej pentru „Adevărul“ ca să urle în numele *democraţiei*. Adică: *Unde dai şi unde crapă!*

*

Intruniri în sala Wagram la Paris, manifestaţii la New-York, formare de aşa zise „ligi“, apeluri, manifeste, şi multe altele, toate rezumându-se la proteste contra teroarei din... România.

Veţi fi întrebând de cine sunt organizate toate acestea? Martorii oculari răspund: **de Evrei comunişti,** iar ca dovadă ne stau coloanele ziarelor „Cuvântul“ şi „Universul“.

...Curios! Foarte curios!... Comuniştii, — termen egal în dicţionarul vremii cu *terorişti*—protestează contra *teroarei (!)* din România. Nu ştiu dacă d-lor vor fi vorbind de vre-o Românie situată în altă planetă — necunoscută nouă, bieţi muritori, care nu vrem să recunoaştem pe Einstein mare învăţat, căci poate Einstein o fi descoperit noua Românie — dar ştim sigur că **la noi nu e teroare şi nici pogromuri.**

— *Auzi Domnule Doctor Fildermann?*

*

Un oarecare domn Manuel Menicovici, publică în „Adevărul literar şi artistic“ anul VII No. 292 la „Insemnări“ sub titlul „Liga Culturală“ câteva aprecieri *personale* asupra acestei instituţii. Părerile nu ne importă; însă printre altele, autorul punându-şi întrebarea dacă această „ligă“ mai există, scoate următoarele exclamaţii *demne* (!): „La ce? De ce? Ca ce? Şi pentru ce?“ şi comp'ectează „cum spunea un cântec foarte popular din timpul răsboiului“.

Dacă d nul Manuel fredonând cântece „foarte populare“—pe care *moralitatea* răsboiului le-a creat îşi împestriţează articolaşele de pe ultima pagină cu expresii *tip*, redacţia susnumitei reviste, ar trebui să scoată o ediţie specială din ultima pagină pentru a fi pe placul bucătăreselor, servitoarelor, birjarilor etc. etc.

...Şi când te gândeşti că la aceeaşi revistă colaborează şi *Mihail Sadoveanu!*

a. co.

SA INDRAZNEASCA

Şi să îndrăzniască cineva să spună că partidul poporului nu este cel mai îndreptăţit la guvernare. Dacă în toate partidele sunt oameni de diferite soiuri, atunci partidul averescan se bucură de cel mai mare procent în oameni, a căror trecut este o chezăşie că vor munci legal şi cinstit! In privinţa aceasta nu suferă comparaţie decât cu partidul ţărănesc. Acela din urmă îşi face un merit din acoperirea trădării lui Stere, iar guvernamentalii, cari în toate trebuie să întreacă pe opoziţionişti, strălucesc în privinţa aceasta.

E suficient să cităm numele şi să arătăm vre-o faptă caracteristică a unor deputaţi—majoritari:

1) Românofobul Barabàs dela Arad, omorâtorul moţilor lui Jancu din 1918, acum senator;

2) Szele Bela, jidanul maghiarizat, cetăţeanul român, candidat guvernamental, reuşit dar... invalidat, conducătorul activ al iridentei maghiare, tipul care îşi permite insultarea coroanei;

3) Jidanul Haim Klüger, senatorul din Cernăuţi fost spion austriac contra României, mâna dreaptă a d-lui Doremifasol Popo-vici, ministru fictiv al Bucovinei;

4) Streitman, senator de Strojineţ, autorul unor articole extraordinar de insultătoare la adresa românilor;

5) Deputatul Mayer-Ebner, preş. comunităţii izraelite din Cernăuţi, tipul omului crescut pentru a face rău;

6) M. Outuie, jidan, deputat de Hotin fost ministru de finanţe al Ucrainiei, când Ucraina cerca jumătate din Basarabia*;*

7) Aron Ghendrich, jidan, fostul secretar intim al d-lui Schmidt—acum la Moscova—. Deputat de Hotin care a votat contra unirei Ba*sarabiei cu Ţara mumă;*

8) Teodor Neaga, a semnat protestul contra unirii Basarabiei*, acum e deputat de Lăpuşna;*

9) Cristi, deasemenea a semnat protestul, dar azi e deputat de Lăpuşna;

10) Buciuşcan*, al treilea semnatar, deputat;*

11) Tăpciu, făcea parte dintr'un soviet bulgar din Basarabia*, in 1917 azi deasemenea deputat;*

Ce să mai caute în mijlocul lor acel deputat averescan de Fălciu, achitat de curtea cu juri 6 contra 6 pentru furt prin efracţie.

Şi să îndrăznească cineva să conteste partidului, cinstea şi legalitatea!!

Să cuteze ţărăniştii să spună că sunt mai „capabili“! Stere a lor e unul, unic şi invizibil, pe când guvernul numără vreo duzină şi mai bine de partizani, convinşi de binele acestui popor blajin, îndurător cinstit şi muncitor — ca d-l Stere.

Când trădători, spioni, spărgători se întovărăşesc pentru a făuri legile, roadele la cari ne putem aştepta sunt greu de prevăzut. Nu m'ar mira dacă cei mai sus numiţi a propune pentru viitoarele alegeri următoarele:

1) Pentru a ajunge deputat, va trebui să aibă candidatul la activul său una *din următoarele:*

a) o tradare de Ţară,

b) o dovadă că a făcut spionaj în dauna Ţării,

c) să fie membru în vreun soviet rus, bulgar sau altul,

d) să aibă cel puţin o incercare de spargere, să fie cel mai convins duşman al poporului.

2) Cei ce vor îndeplini toate *condiţiile de mai sus, se vor declara senatori de drept întăriţi de comisia:* Blank*, Filderman, Tirelsom, Kluger, Stere, Lupu, Streitman, Vaida-Voevod, Argentoianu şi... Nicolae Iorga.*

Sărmani Români! Ce bine ar fi fost dacă Atotputernicul nu ne-ar fi înzestrat cu atâta răbdare. N'am mai fi ajuns aceste zile de ruşine! Un adevărat blestem pe capul nostru.

Acest blestem are o singură ispăşire: trezirea tuturor românilor; munca cinstită şi lupta până la exterminare contra cotropitorilor «cavaleristi a lui Moise».

P. E. Traşcu

Cu ocazia serbărilor dela Putna organizate de cercul studenţesc «Arboroasa» în ziua de 8 August 1926, Comitetul **„Asociaţiei Studenţilor Creştini“** *Iaşi — a dat delegaţiei D-lui* **Nicu Petraşcu, vice preşedintele A. S. C.** *de a reprezenta studenţimea ieşeană.*

Emigrarea Aromânilor şi problema Jidovească

Cetim intr'o revistă pentru sprijinirea culturii Aromânilor, anume „Peninsula Balcanică“ precum că Aromânilor ce vin în ţară nu le trebue pământ de agricultură, ei nefiind decât in prea mica parte agricultori.

Mulţi se ocupau cu păstoria, dar acum au cam părăsit din cauza noilor graniţe de după 1913 şi majoritatea au devenit negustori. Citâm din acea revistă: *Cât timp se vorbeşte de pământ arabil pentru Aromâni, se face greşeală... Dintre Aromâni zece la sută dacă pot face agricultură. Restul nu pot. Dacă e vorba de colonizat Cadrilaterul să se aducă românii din Timoc, să se dea bulgarii afară.....*

Continuă mai departe arătând situaţia precara a Aromânilor în special cei din Macedonia Grecească, arătând că în urma namolului de greci veniţi din Anatolia, existenţa lor s'a îngreuiat, căutând scaparea unii în emigrare spre America alţii spre România. Aromânii aşteaptă un cuvânt de încurajare din partea noastră spre a veni în numar cât mai mare. Sunt mulţi contra acestei emigrări susţinând că n'avem pământuri. Dar nu de pământuri au nevoie, **ei sunt negustori, iată ce vor, să facă negoţ.**

Şi noi negustori nu prea suntem, probă că n'am ştiut să susţinem năvala jidovească. Românii macedoneni sunt recunoscuţi ca cei dintâiu printre negustorii din peninsula Balcanică. De ce nu i-am atrage la noi? De ce să îngăduim aproape 3 milioane de jidani care nici odată nu ne-au fost prieteni, de ce să îngăduim imigrarea încă a altor sute de mii de lipitori jidovi care n'au nici o dragoste de acest pământ, a căror unic scop e să sugă vârtos de pe spinarea noastră. Oraşele noastre ne sunt complect înstrăinate, afară de câteva, majoritatea populaţiei lor fiind cuşer. Problema jidovească e deschisă, soluţia fiind eliminarea lor şi restricţiuni celorlalţi ce vor rămâne pentru a-i sili şi pe aceştia să plece. Ne trebue o clasă comercială românească care să-i înlocuiască, o clasa comercială experimentată. Ei bine aceasta clasă ar fi Aromânii. Ei ne ar putea scăpa. Ezperienţa lor de veacuri i-a oţelit în comerţ. Răspândiţi prin toată Peninsula Balcanică fără a avea o ţară a lor proprie fără a-i ajuta nimeni şi fără a fi prea numeroşi faţă de celelalte neamuri, ei totuşi au rezistat. Cunoscând fiecare 4-5 limbi, având cunoştinţe întinse până prin Asia Mică, Egipt, Ungaria şi ţările Române, ei au format clasa comercială cea mai importantă în întinsul peninsolei stăpânite de Turci. Sunt cunoscute legăturile lor cu Ardealul (Braşov, Arad, Sibiu) cu Buda, Viena etc.

Spunem iarăşi Aromânii sunt o forţa comercială bine pregătită. Să nu uităm că în Grecia chiar, ei sunt cei mai pricepuţi comercianţi, impunându-se la greci acasă.

Să ţinem seamă de aceasta. Să uşurăm venirea lor în ţară să-i colonizăm prin oraşe în număr cât mai mare, mai ales în cele mai înstrăinate şi vom vedea răsărind ca din pământ *comercianţi români*. Dar pentru aceasta ar trebui şi credite destul de însemnate, pe care Statul trebue neapărat să le dea, în joc fiind constituţia etnică a oraşelor noastre. *Să chemăm deci pe Aromâni şi să-i gonim pe Jidovi*, aceasta ar fi o nouă soluţie.

Gh. Muşatin.

O lacrimă pe mormântul lui Leon Donici.

La 7 Iulie, Basarabia îndoliată şi-a primit eroicul fiu, pe buzele căruia MAIESTATEA SA MOARTEA îşi depusese sărutul crud şi totodată alinător.

In Catedrala din Chişinău, timp de două zile, o mulţime imensă s'a perindat în pioşitate prin faţa sicriului scufundat într'o mare de flori şi coroane, spre a-şi lua rămas bun dela acela care a plecat trupeşte din mijlocul nostru.

In faţa Catedralei, poetul NICHIFOR CRAINIC şi talentatul gazetar dela „Cuvântul“, EUGEN TITEANU, şi-au luat ultimul adio dela acela ce le fusese tovarăş pe calea spinoasă a gazetăriei şi-a literelor.

Condus apoi pe drumul de unde omul nu se mai întoarce niciodată, în fluturările tricolorului îndoliat, Leon Donici a primit sărutul Basarabiei.

Apoi în faţa groapei neîndurate, în plânsetele mamei — o nobilă moldoveancă — a primit îmbrăţişarea pământului natal atât de mult dorit, pe care PATRIA îşi depusese o lacrimă de recunoştinţă.

P. CONDREA

Ministrul Oct. Goga, nu renunţă la ideia militarizărei Universităţilor. Vom vedea întru cât această idee îşi va da roadele pentru care se făureşte legea.

Lupta contra Bisericei Creştine

„Tob şebegoim harog“
(Pe cel mai bun dintre creştini ucide-l)

Aceasta a fost tema pe care şi-au pus-o jidanii în decursul veacurilor dela primele manifestări ale Bisericei Creştine şi până astăzi.

Au răstignit pe Hristos crezând că prin moartea Invăţătorului vor omori în faşă Biserica Creştină. Dar s'au înşelat.

De atunci şi au pus în slujba răului mintea lor diabolică şi n'au cruţat nici timp şi nici n'au ales armele cu care s-o lovească.

Şi bătălia au dat-o nu numai pe câmpul ideilor religioase ci peste tot declarând războiu de distrugere tuturor ramurilor de activitate reuşind să pervertească omenirea.

Căutaţi noile curente în pictură, în literatură, în poezie, în muzică şi veţi observa aceiaşi marfă proastă în jurul căreia reclama jidănească ameţeşte pe cumpărători. Cine alţii decât ei strălucesc în mocirla pornografiei? Unde nu sunt ei vânzători de carne vie? Care-i ramura de activitate omenească în care jidanul cu spiritul lui de specula cu ideile lui puse în serviciul răului să nu fi scăzut valoarea producţiei în sine să nu fi înşelat auditorul în muzică, cititorul în literatură, cumpărătorul în comerţ?

Peste tot răsboiu de distrugere. Şi era firesc ca'n primul rând religia să fie distrusă. In această armată a jidănimei nu-i deosebire între vânzătorul de mere murate şi poetul Heine. De aceia găsim pe Cremieux şi Montefiore foşti miniştri proclamând în apelul adresat jidănimei de *„Alianţa israelită Universală“* că: *„Ajunge Galileianului că a stăpânit pământul 2000 ani. Să distrugem biserica creştină duşmanul nostru secular şi deasupra papilor, împăraţilor şi-a regilor să proclamăm imperiul lui Iuda“*. (N. R. ca în Rusia). Când aşa s'au pronunţat jidanii, e necesar de-a descoperi mijloacele pe care le au întrebuinţat şi le întrebuinţează pentru a-şi ajunge scopul.

Pe deoparte măgulind prostia omenească atingând coarda sensibilă a vanităţii, cu omul intelectual, iar pe de alta asvârlind erezii în biserica creştină, vor da lovitura. Pentru intelectuali libera cugetare. Provocând războiu între religie şi ştiinţă. „Tu om al ştiinţei pozitive, căruia nimic nu i-a rămas necunoscut (de cât l u n g u l nasului) să crezi în basmul religiei! Tu cunoscător al forţelor naturei să crezi în posibilitatea existenţei unui Dumnezeu! Iată un limbaj care măguleşte pe om mai ales când îşi zice cult. Şi omul ştiinţei pozitive care-şi explică multe procese din natură *cu ajutorul ipotezei* pentrucă nu poate demonstra, începe să descoase necunoscutul. Şi din îngustimea lui, din mărginitul om, iată-l judecând nemărginitul. E o îndrăzneală care-şi găseşte imediat pedeapsa prin aceia că omul ştiinţei pozitive ajungând la un punct mort pune în seama credinţei restul. Aşa crede că se întâmplă deşi nu crede în întâmplări pentrucă totul e ordonat şi supus regulilor imu-

Politica noastră față de Slavi

Situația politico-geografică a țării noastre impune să examinăm și să cunoaștem precis, directivele politice ce trebue să urmăm.

Războiul l'am făcut. Unirea provinciilor românești de bine de rău am realizat'o. Realizare relativă, fiindcă o bună parte de provincii românești locuite de Români se află sub stăpânire străină.

In situația actuală noi ne aflăm în starea de a hotără directiva politică internă care trebue să aibă drept scop omogenizarea țării pe de o parte, iar pe dealtă parte directiva politică externă care trebue să fie hotărâtă și strict expansivă.

In ce privește apărarea externă ne aflăm într'o situație similară fostului imperiu austro-ungar. Rusia tinde la Basarabia, Ucraina vrea nordul Bucovinei, Bulgaria spre Dobrogea, Ungaria lucrează pentru ocuparea Transilvaniei iar Serbia neoficială vrea întreg Banatul. Prin urmare se lucrează hotărât pentru desmembrarea țării noastre. Acesta este adevărul.

In astfel de situație se pune întrebarea: care este dușmanul cel mai feroce? Ungaria? Răspunsul este, da! Sunt însă și cei mai periculoși? Nu! Nu fiindcă într'o eventuală acțiune împotrivă-ne, afară de faptul că noi singuri spre deosebire de ceilalți doi aliați suntem în stare de ai reduce, îi avem și pe Cechi și Sârbi, încă mai amenințați de cât noi. Rezultatul este clar. Prin urmare și problema ușoară. Aproape nu-i nevoie să mai perdem timpul gândindu-ne la Unguri cari sunt egali cu zero pentru noi

Ceilalți inamici îi vom clasa într'o singură categorie — inamicii Slavi. Aceștia sunt cei mai periculoși. Relațiile politice și aspirațiile comune pe deoparte, apoi relațiile unora dintre ei cu noi pe dealtă parte, prezintă o situație dificilă.

Eventualitatea unui atac din partea unora dintre ei, ca Rusia sau Bulgaria, mai devreme ori mai târziu, dar sigur, trebue să ne dea de gândit. Vom avea noi ajutorul Cecho-Slovaco-Rutenilor? Nu! Acești protagoniști ai panslavismului nu numai că nu vor fi neutri dar vor da pe față tot sprijinul lor Slavilor. Vom avea noi sprijinul Sârbo-Croato-Slavonilor? Nu! Mai cu seamă dacă atacul Rusiei va fi concomitent cu al Bulgariei. Aceștia din urmă ne sunt prieteni, *nu mai sunt raporturi diplomatice!* De aceia este bine să contăm pe dânșii, mai degrabă ca pe inamici decât ca prieteni. Mai rămâne Polonia. Se pune întrebarea putem noi conta pe sprijinul lor? Sub raporturile actuale fiecare ar afirma că, da. Aceasta numai în ce privește diferendul cu Rusia, și în acest caz mai putem avea oarecare îndoială în eventualitatea unor schimbări de relații între cele două țări Slave pe chestia Ucrainei.

De aceia într'o astfel de situație politică se impune să ne îndreptăm privirile și către cei mai buni prieteni ai noștri, Italienii, cari prin politica lor în privința balcanică, ne-ar fi de mare folos.

Sp. Poliacu

Iași, 25 | VII | 1926.

Situația în Franța

Franța trece prin clipe grele. Finanțele sdruncinate ținuturile distruse nerefăcute deplin, creșterea populației stagnează în timp ce vecinii își înmulțesc numărul. Frica revanșei Germane îi silesc pe Francezi să cheltuiasc mult cu armata, iată pacostea pe capul lor. Dar în afară; o cermanie veșnic dușmănoasă care nu prea vrea să plătească; o Anglie protivnică și o Italie nepăsătoare, în plus Statele-Unite amintesc mereu de datoriile de război ale Franței fără a ține seama dacă aceasta a încasat sau nu.

Cumetria franco-engleză s'a stricat de mult.

Francejii au început să-i acuze pe aliații de eri că au alimentat pe germani în timpul războiului, lungindu-l cu mai bine de un an, pentru a-și proteja industria. Apoi mai sunt acuzați că întrețin zăzania din Siria și Maroc în fine că au luat fățiș partea Germaniei în chestiunea Ruhrului. In fine tot ei sunt acuzați de scăderea francului francez. Iată situația nenorocită a Franției, și în timpul acesta parlamentul e împărțit în vreo 10-12 grupuri fără legătură, urcând toată gama, dela externa stânga la cea dreaptă și care nici odată nu se înțeleg. Un guvern ține o lună două și cade pentru a veni altul și a strica ceace a făcut celălalt. Haosul era prea mare. Un ministru de finanțe Cailleaux cere puteri mari, pentru a putea lucra în tihnă, dar demagogia seacă nu i le acordă sub pretextul unor sofisme. In sfârșit vine așa zisa democrație cu Heriot în frunte și Leon Blum, după perdea, dar după 48 ore cade. „Democrația" lor nefiind bună decât la manifestații și la paradă. In sfârșit vine un alt guvern care nu va putea lucra tot din pricina democrației-demagogice, care dacă nu poate construi, nu lasă nici pe alții să lucreze, acesta este rolul ei. Și în timpul acesta, Germania sub povețele lui Hindenburg se pregătește, Anglia și mai mult sabotează Franța, ei i-a fost desjuns un Macdonald, Statele-Unite devin din ce în ce mai îndrăznețe iar Italia lui Masolini înaintează pe când Franța stă pe loc. Pe când în Belgia ministrului de finanțe i se dau puteri dictatoriale să îndrepte francul belgian și progresele se văd imediat, în Polonia la fel, Franța nu vrea să asculte de învățăturile din afară, ascultă de o democrație foanfă și idioată condusă de jidovul Leon Blum, o democrație demagogică de paradă, care a adus Rusia unde este și de care Italia s'a săturat până'n gât făcând loc unui Mussoline. In Franța mulți se gândesc la o asemenea ideie mântuitoare. Un om și-o acțiune îi trebue Franței acum.

Chim.

Programul

Serbărilor de aniversarea biruinței dela Mărășești din ziua de 6 August 1926.

In dimineața zilei de 6 August 1926, ora 7, invitațiel vor pleca cu trenul un Km. Nord Mărășești unde este locul serbărei.

La ora 7.30 dimineața va începe solemnitatea în ordinea următoare:

a) Slujba religioasă cu răspunsurile date de cor și muzica militară.

b) Salutul aviației.

c) O companie va da onorul.

Rostirea discursurilor în ordinea următoare:

Din partea clerului; din partea Com. Mărășești; din partea Jud. Putna; din partea Studențimei; din partea Universităților; din partea provinciilor alipite; din partea Armatei, delegatul Minist. de Războiu va face descrierea sumară a bătăliei dela Mărășești; defilarea trupelor.

Ora 13.30 masa invitaților cu bilete speciale care va avea loc la Mărășești.

După amiază publicul poate vizita: câmpul de bătălie, Biserica Neamului și ruinele depe urma războiului.

Plecarea trenurilor va începe dela ora 18.30 spre București și Iași.

Cei cari vor asista la serbări pot pleca din București în seara zilei de 5 August cu orice tren special la ora 23 (11 noaptea).

In ziua de 29 Iulie a. c. s'a ținut în Elveția un mare congres internațional antisemit la care a fost invitat și D-l Prof. A. C. Cuza. Invitația nesosind la timp pentru a putea face pregătirile necesare plecărei, D-l Prof. A. C. Cuza n'a putut lua parte.

In curând vom avea rezultatul congresului.

Încă unul: Mihail D. Ralea

Poate-l cunoașteți? — E un tinerel caraghios, specialist în sociologie, eșit ca din senin profesor universitar—să nu credeți că glumesc—de... psihologie și estetică.! Poate veți întreba, nedumeriți, cum?

In haosul universității din Iași condusă în mare parte de profesori țărăniști, *junele erou*, ajutat de politică—suprema scăpare—s'a căpătuit. Cel care ocupase până atunci catedra de psihologie, avea un mare păcat: *era prea bun român.* Colegii lui—țărăniști—atrași de *ciolănașele* pe care le promitea un politician, om al zilei, au acceptat să semneze un protest contra vechiului profesor, care vorba românului a fost măturat. Studențimea conștientă a protestat. *Dreptatea murise.* Totul a fost zădarnic.

Instalat în noul post după ce *pupase* toate spinăriile, acest domn Ralea—era cât pe ce să scriu *Balea*—a găsit cu cale să ia apărarea d-lui C. Stere, care a fost și este atacat de colegul său de partid d-nul G. Bogdan—Duică printr'o serie de articole apărute în „Cuvântul".

Naiv, *titirezul sentimental*, a exclamat în coloanele „Adevărului": **„Cazul Sterea este afacerea Dreyfus a României"(!** Ovreiașii din Sărindar au aplaudat într'o nebunie zgomotoasă *gafa* de-o măreție neîntrecută a d-lui Ralea.

Dreyfus, evreu francez, era învinuit de spionaj și furt de documente militare în favoarea Germaniei. *Era învinuit spun.* Constantin Stere român basarabean, nu numai că e învinuit dar *e și dovedit* ca trădător de patrie bun de cea mai adâncă temniță.

Poate acum, și acei care credeau pe tinerelul profesor universitar—vizitator a anumitor localuri faimoase din Iași—*un erudit*, deziluzionați în fața nedibăciei bietului creier deviat, vor fi văzut trista realitate.

Și acum spre a complecta cele scrise mai sus redau părerea eminentului gazetar Pamfil Șeicaru: *„D-ul profesor universitar Mihail D. Ralea este un tânăr precipitat foarte comod ca adversar, dezastros ca prieten".*

A. Cosma.

---

tabile ale unei forțe superioare. Dar e liber cugetător, e ateist și singura rațiune care-l mulțumește e eșirea din turma credincioșilor, e eșirea din comun. Originalitatea e demonul care-i urmăresc și care-i va distruge.

Pentru turma mare a credincioșilor creștini avem atâtea erezii îi vom împărți în atâtea secte încât la urmă vor ajunge să se bată cap în cap. Și poate cineva nega că nu sunt adevăruri acestea. Aibă curajul numai să facă o statistică de ereziile ce dăinuiesc în religia creștină și se va convinge pe deplin că cineva interesat a creiat această stare de lucruri.

Dar, mulțumind întâmplărei am în fața ochilor o broșură din „Biblioteca Ideei" care apare în București „*Ciuma Religioasă*" de un oarecare Iohan Most. Voi împărtăși și cititorului fragmente din aceste păreri în care religia e o ciumă, iar singură *religia creștină e religia teroarei,* iar *Dumnezeul creștinilor un monstru.*

In adevăr îndrăzneala întrece orice margini. Dela Dumnezeu monstru până la Biserică transformată în grajd e o întreagă scară de înjurii, de insulte grosolane. E chipul bestiei jidănești care s'ascunde după fiecare cuvânt. Voi fi acuzat de patimă și ură asvârlind și aceasta în spatele jidanilor. Dar în seama cui pot s'o asvârl când în întreaga broșură, deși în lume sunt atâtea religii și ateismul s'ar înțelege pentru toate deopotrivă nu spune un singur cuvânt de nimeni afară de religia creștină. Ea este „*dușmanul lor secular*" după cum o numesc jidanii intelectuali.

Dar să fim obiectivi. Care-i monstru Isus sau Iehova? Isus care propagă iubirea între oameni, El care tratează pe toți oamenii de fii ai aceluiași Dumnezeu sau Iehova care încheie contracte cu un singur popor „poporul ales" iar celelalte sunt animale bune de muncă. Care-i monstru, cel care spune *să ierți de șapte zeci și șapte de ori câte șapte,* sau cel care spune „*ochi pentru ochi și dinte pentru dinte*". Care-i religia urei. Și totuși cultul și intelectualul Most nu găsește răspuns decât distrugând biserica și războiu „*liftei negre*" cum numește pe preoți.

Și curiositatea subsistă în faptul că fanatismul religios se găsește în toate religiile pământului dar mai puțin în religia creștină și totuși ea trebue distrusă în care discuțiile sunt libere, iar evanghelia propagată la lumina zilei.

Imi amintesc de un nenorocit rabin care propunând în Anglia ca Talmudul să fie predat, deci și comentat, în *școlile ebraice* a ridicat protestul tuturor rabinilor și blăstămul lor pe capul celui ce îndrăznise numai să propună comentarea.

Era teama că acești criminali (rabinii) vor pierde adepții în ziua când ei vor cunoaște monstruozitățile Talmudului și pe Iehova în toată goliciunea lui. Și Most găsește că biserica trebue distrusă, iar nu sinagoga în care murdăria înfrățită cu crima își speculează bietele lepădături ale omenirei ce răspund la numele de jidani. E o crimă de neertat omenirei distrugerea pieilor roșii — sau a altor popoare—lăsând să trăiască aces mizerabil popor care în fiecare Sâmbătă sbieretele din gâtlejurile rabinilor le amintesc că sunt „poporul ales" și că trebue să ducă războiu de distrugere contra celorlalte popoare pe care bunul lor Iehova (!) le a dat pentru speculă. Iată religia crimei. Și mă tem că că va învinge pentrucă lupii au intrat în mijlocul oilor. Avem preoți ca Pișculescu (Gala Galaction) care-și face viața în mijlocul si-

(Continuarea în pag. IV.)

Şedinţele Camerei

Protestul D-lui Ioan Zelea Codreanu, pentrucă în ziua de Sf. Petru s'a ţinut şedinţă

D. I. Zelea Codreanu: D-le preşedinte cer cuvântul asupra sumarului.

D. C. Meissner, preşedinte de vrâstă: aveţi cuvântul.

D. I. Zelea Codreanu: Deci, zise Isus ucenicului său Petru: Tu eşti Petru şi pe această piatră voiu clădi Biserica mea, şi porţile iadului nu o vor sfărâma".

Porţile iadului! Ce ar putea fi porţile iadului? D-lor, porţile iadului sunt lupta cea mare pe care au dus-o de atâta vreme duşmanii cunoscuţi ai lui Hristos în contra Bisericii Lui. Lupta cea mare pe care a dus-o francmasoneria, care roade la temelia tuturor statelor creştine.

Sunt sectele religioase. E indiferenţa religioasă cu care lovim Biserica lui Hristos, Biserica noastră, de câte ori avem posibilitatea să o facem.

Iată un exemplu de „porţile iadului": faptul că noi în regulamentul Camerii nu avem un articol în care să spunem că atunci când e slujbă Dumnezeiască nu se cuvine ca noi, Adunare Naţională, să fim ocupaţi! Noi care ar trebui să dăm exemplu ţării, noi îi facem pe grozavii, voind să arătăm că suntem eztrem de harnici, că nu ni sunt de ajuns cele şase zile, fie şi câte trei şedinţe pe zi. Şi astfel Duminica, în timpul slujbei Dumnezeişti noi venim aci să lucrăm!

Şi să dăm exemplu? Adică pe negustorul care va ţine prăvălia lui deschisă, sau pe meseriaşul care va lucra dimineaţă, legea îl pedepseşte, iar noi venim aici şi zicem: ei bine noi suntem deasupra legii. Voi popor de jos nu puteţi călca legea oamenilor şi legea lui Dumnezeu!

D-lor deputaţi, iată un exemplu, Duminica s'a ţinut şedinţă. In fiecare zi de lucru noi ţinem şedinţă la 3 după amează.

Ei bine, Duminica am ţinut-o exact în timpul serviciului divin. *O voce depe băncile partidului ţărănesc:* După amiazi boierii s'au dus la curse.

D. I. Zelea Codreanu: Deşi, din punctul de vedere naţional, era o serbare, aceea a comemorării lui Mihail Eminescu, şi ar fi trebuit să ne ducem şi la sfânta biserică să ne închinăm, să mergem şi la serbarea lui Eminescu, ei bine, în loc de aceasta noi ţinem şedinţă! Dar după masă nu s'a ţinut căci—evident—trebuia să mergem la alergări, la curse de cai. Se vede că le considerăm mult mai importante decât participarea la slujba dumnezeiască.

Iată exemplul pe care-l dăm; iată porţile iadului care cată să sfarme Biserica lui Hristos! (Aplause pe băncile ligii apărării naţionale creştine).

D-lor deputaţi, astăzi, când se serbătoreşte acea piatră pe care Isus şi-a intemeiat biserica sa, noi găsim de cuviinţă, sfidând ţara, căci ţara chiar dacă nu se duce la biserică, dar înţelege să-i fie păstrată legea, înţelege ca crucea lui Hristos în ţara aceasta să fie apărată sub toate formele ei, sfidând aceasta ţară, să venim astăzi aici şi să ţinem şedinţă! In numele ligii apărărei naţionale creştine şi a tuturor acelora cari sunt şi se simt creştini în această Cameră ori în această ţară (aplause pe băncile ligii apărărei naţionale creştine) eu protestez în contra acestor apucături ale francmazoneriei care crede că va surpa toate temeliile acestei ţări. (Unele intreruperi atât pe băncile majorităţii cât şi ale opoziţiei unite).

D-lor, eu vă cer d-voastră, cer d-lui preşedinte, cer băncii ministeriale—care prea s'a grăbit să spună ieri că acceptă şedinţa de dimineaţă—cer să se suspende acum şedinţa, să mergem să ne închinăm, să ne facem datoria de creştini, dând exemplu ţării întregi, şi după aceia suntem dispuşi să ţinem şi patru şedinţi într'o zi (murmure); ba chiar de câte ori vroiţi d-voastră, chemaţi-ne şi desară şi ori când vieţi vroi, dar nu acum când avem de îndeplinit datoria de creştini, aplause pe băncile ligii apărărei naţionale creştine)

D. Virgil Madgiaru: D. Ministru al cultelor ar avea cuvântul.

D. C. Meissner preşedintice de vârstă: Numai două cuvinte ţiu să răspund onorabilului domn Zelea-Codreanu. Ca bun creştin cred că ruga este bine primită de Dumnezeu ori de unde şi ori când. (Aplause pe băncile majorităţii)

D. I. Zelea-Codreanu: Şi adventiştii spun tot aşa.

D. C. Meissner, preşedinte de vârstă: Eu cred că spiritul majorităţii d-voastră este să intrăm în şedinţă, (aplause pe băncile majorităţii), (membrii ligii apărărei naţionale creştine părăsesc incinta).

---

nagogii. Papa are câţiva cardinali jidani şi nici o măsură de apărare. Episcopii şi preoţii au fost executaţi în Rusia şi Congresul ortodox dela Stokholm n'a spus un cuvânt. Şi acum pentru încheiere supun văzului celor ce trebue să vadă forma în care încheie Most broşura lui.

Să nădăjduim că masele nu se vor mai lăsa înşelate şi minţite, că va veni o vreme când crucile şi icoanele vor fi aruncate în foc, potirele şi vasele sfinte schimbate în unelte folositoare, bisericile prefăcute în săli de concert, de teatru sau de adunări, şi când n'ar putea sluji la asemenea scop în hambare de grâne şi *grajduri de cai.*

Felul acesta de a lucra *scurt şi cuprinzător* fireşte nu se va urma de cât când revoluţia socială, ce se apropie (?) va isbucni, când se va fi făcut *tabula rasa* din tovarăşii popimei: prinţi, biurocraţi şi capitalişti; *cînd stăpînirea, Statul ca şi Biserica* vor fi şterse de pe faţa pământului. Şi mai departe... *Pretutindeni războiu, războiu de moarte acestei lifte negre.* (N. R. Preoţi).

Ziarul nostru din ordinul Div. a fost suprimat. Era vorba de siguranţa statului. Aici nu-i vorba de nimic. Aşteptăm ca zeloşii apărători ai ordinei şi legalităţii să ia măsurile de cuviinţă, iar creştinilor le recomandăm să mediteze bine asupra celor relatate pentru a veghia ca sosirea mirelui să nu găsească candela credinţei stinsă.

I. Blănariu

Informaţii

Rugăm părinţii tuturor copiilor botezaţi la 16 August 1925 la Ciorăşti de L. A. N. C. să comunice imediat pe adresa ziarului următoarele date:

Numele şi pronumele părinţilor.
Numele copilului sau copilei.
Cine l'a ţinut în braţe.
Cum se află copiii.

Toate acestea sunt necesare pentru a le putea trimite imediat certificatele scoase de L. A. N. C. în semn de amintire.

„Universul" din 29 Iulie a.c. dă ca o simplă curiozitate un fapt extraordinar de grav. E vorba de Teleneşti din care judecătorul care a anchetat cazul bandiţilor jidani care au schingiuit pe Bodruga a fost mutat la Silistra iar jidanii liberi sfidează populaţia.

Proaste servicii le fac oamenii zilei pentrucă prin aceasta nu fac decât să întărâte spiritele. In pielea jidanilor victorioşi n'am vrea să fim.

O rezoluţie a Pref. de Putna.

Trimiţând ziarul „Lancea" la cenzură în preajma alegerilor Dl. Prefect pune următoarea rezoluţie:

Aceste afişe aţâţă şi provoacă desordinea în contra ordinei de Stat, nu se aprobă.

Prefect Chiţulescu

Uitându-se probabil la articole, mai scrie:

Guvernul are grijă să dea Cezarului ce este al Cezarului şi lui Dumnezeu ceeace este al lui Dumnezeu.

Ordinea de Stat fiind ameninţată nu se aprobă.

Prefect Chiriţescu

Sărmană ordine! Buni apărători ţi-ai ales.

OBRĂZNICIE JIDĂNEASCĂ.

Ni se aduce la cunoştinţă că în comuna Podu Turcului, Jud. Tecuci, a fost organizată o serbare jidănească. Cu această ocazie, jidanul Herşcovici s'a murdărit pe monumentul eroilor din acea comună. Deschizându-se ancheta, s'a constatat faptul şi acuma, fiindcă şeful averescanilor e prietenul jidanilor, caută să muşamalizeze această ticăloşie jidănească.

Cerem cu insistenţă organilor judecătoreşti să-şi facă datoria pedepsind în mod exmplar fapta ticăloasă care întrece orice margini.

COL. CAMBUREANU

Incepând lucrările la «*Căminul Creştin Iaşi*», sunt anunţate echipele care au lucrat an, deasemenea şi tinerii care vor vrea să lucreze la cămin să anunţe din vreme data sosirei pentru a putea aranja ca'n permanenţă să fie echipe.

Celor ce vor să dea obolul lor acestui locaş în care se va adăposti luptătorii cauzei româneşti le dăm adresa:

D-na Dr. Şumuleanu, Str. Săulescu, Iaşi.

La 6 August se împlinesc 9 ani dela luptele mărețe în care trufia teutonă a fost învinsă de soldaţii noştrii la Mărăşeşti. In altă parte a ziarului nostru se vede programul serbărilor.

Ţara a căutat să facă cât mai multe avantaje celor ce vor să se închine la căpătâiul celor ce înfruntând moartea au apărat pământul slujind cu credinţă ţărei şi neamului.

Studenţimea ieşeană a protestat la numirea Prof. Mihai Ralea. Nimeni n'a auzit. Până şi „Cuvântul" se 'ntreaba odată prin Dl. Gongopol pentruce se amestecă studenţii la numirile de profesori. Şi îngrijorat de cultura ţări scrie că studenţii fac soviete. Dela numire nu sunt decât câteva luni şi fasonelul profesor işi dă arama pe faţă. Astăzi protestează toţi printre care şi acel „Cuvânt". A fost o eroare pe care vor s'o îndrepte astăzi. Noi, punem problema respicat. N'au ce căuta în Universităţi profesori de speţa Mihai Ralea.

Ministrul Instrucţiunei are cuvântul mai ales că-i unul din preferaţi. Aşteptăm.

Dăm ca o simplă curiositate întrebarea: unde sunt împărţitorii fericirei care străbăteau satele în preajma alegerilor? Unde sunt iubitorii poporului de dragul căruia să băteau ca jidanii cu pumnul în piept? Şi-au făcut trebuşoara amăgind ca 'n fiecare dată poporul. Noi credem că vom avea fericirea să înregistrăm că ţăranii pe care-i cred proşti vor şi cântări palavrele „aleşuor naţiunei".

Prin ziarul „Cuvântul" din 26 Iunie 1926, Preotul Petre Chiricuţa îsi desvoltă articolul **„Antisemitism Creştin"** *prin care drept să spunem scade prestigiul ziarului deprins a vedea în el ziarul intelectualilor. Sub toate rapoartele articolul lasă de dorit. E profund regretabil că un slujitor al altarului mistifică adevărul. Dar ne vom spune cuvântul când Sfinţia Sa va termina vorbăria, aceasta nu pentrucă D-l A. C. Cuza are nevoie de ajutor, dar pentrucă adevărul nu trebue întunecat cu jongleriile părintelui.*

POSTA REDACŢIEI

CAPITAN DRUGESCU invalid de Răsboi R. Sarat.

Răspundeţi scrisoarei noastre recomandate No. 56 din 22 | 6 a. c. trimeţiţi banii primiţi pentru orfanii din Băceşti evitând neplăceri.

Câţiva după ce ne-au citit un an întreg refuză abea acum primirea. Le vom da numele dacă nu vor să ne trimită costul ziarelor primite. Aşteptăm până la numărul viitor al ziarului.

Cititi şi răspândiţi „SPADA"

Institutul de Arte Grafice „Viaţa Românească" S. A. -- 2314